

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemam za avstro-ogrsko dežele za vse leto 25 K. za poi leta 13 K. za četr leta 6 K 50 h, za jeden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četr leta 5 K 50 h, za jeden mesec 1 K 90 h. Za pošiljenje na dom računa se za vse leto 2 K. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poštnina. — Posamezne številke po 10 h. Na naročbo brez istodobne vpošiljavate naročnine se ne ozira. — Za oznanila plačuje se od štiristopne peti-vrste po 12 h, če se oznanilo jedenkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvole frankovati. — Rokopisi se ne vrčajo. — Uredništvo in upravljanje je na Kongresnem trgu št. 12. Upravljanju naj se gibljo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je iz Vegove ulice št. 2, vhod v upravljanje pa s Kongresnega trga št. 12.

"Slovenski Narod" telefon št 34. — "Narodna tiskarna" telefon št. 85.

Korošec — kandidat.

Iz Maribora, 28. oktobra.

Ponedeljska številka »Slovenca« je dobre polovice posvečena odstavljenemu prefektu mariborskega semenišča, Antonu Padovanskemu Korošcu. Tako prostora ni dosedaj posvetil v dveh mesecih vsem kandidatom za Štajerski deželnini zbor.

Na prvem mestu se namigava nanj ter se mu očita: zakaj molči; na drugem mestu se ga povprašuje, ali bi bil pripravljen sprejeti deželnozborski mandat za ljutomersko-ormoško-gornjeradgonski okraj; na koncu lista pa je že polno brzojavk iz dotičnih krajev, v katerih se izjavlja, da je sploh Korošec »zadnja nada, zadnji up«, brez njega da kmetje sploh ne morejo živeti.

Priznati se mora sicer še mlademu Korošcu, da je v hinavski prekanjenosti in katoliških spletkah dosegel svojega učenika dr. Žlindro. Izdamo le javno tajnost, da je vsa navdušenost za Korošca v »Slovencu« potekla deloma iz njegovega peresa, deloma po njegovem naročilu od vodstva kranjske klerikalne stranke. Znano je, vsaj tukaj v Mariboru, da je vse homatije v kandidaturi Ljutomer-Ormož premišljeno in proračunjeno prvozročil Korošec sam. On je bil, ki je očital v »Slovencu« dr. Rosini nedoslendost, češ, da je svoječasno izjavil, da ne prevzame več kandidature. Toda za svoj mandat še ni bil varen, ker so ondotna politična društva še imela dva sposobna kmetska kandidata, gg. Kočevarja in Murso. Kaj storiti? Treba je bilo ta dva oplašiti, češ, da se bo dr. Rosina še vendar dal pregovoriti, ako se sama odrečeta kandidaturi. In ker bi oba rada imela, da kandidira dr. Rosina, sta se res odpovedala. In sedaj je imel častihlepi Korošec prosto pot, posebno, ker so volitve takorekoč pred durmi. Izišle so posebne okrožnice na duhovnike, in s tem misli Korošec, da je stvar rešena. Ne smemo pa pozabiti, da je bil Korošec pripravljen na vse spletke, pa bi bile iste tudi na škodo narodni disciplini, samo da dobi to pot

mandat. Kajti še predno so bile deželnozborske volitve razpisane, ponašal se je v krogu svojih zaupnikov, da ima deželnozborski mandat že v žepu.

Mi v Mariboru, ki vemo, kaj bi ponemil nastop Korošca v javnem življenju, smo se res prestrašili, ko smo čitali, da je napovedal kandidaturo. Z istim dnem, ko se oficialno proglaši Koroševa kandidatura, je tudi zanesen na Štajersko ljud strankarski boj. V vseh svobodomiselnih krogih bo zavrišalo, in to popolnoma opravičeno. Korošec je pravi tip najzagrizenejšega klerikalnega nazadnjaka, učenec vašega Šusteršiča ter je pri mnogih prilikah na shodih in v svojem listiku izražal javno, da hoče imeti razkol, da se mora ljudstvo združiti v krščansko-socialno organizacijo po kranjskem receptu, da se mora inteligenca podvreči brezpogojno duhovnim ukazom, sicer se napove tudi narodnemu razumništvu boj. Saj je znan njegov nastop v Slovenski Bistrici, ko je slovenske deželne poslanke dolžil brezbrinosti in lenobe, dasi je prej zagovarjal njih postopanje, a to vse zato, da bi opozoril volilce nase. Ravno tako je znan, kako nekvalificirano se je zadiral v celjske voditelje na ondotnem zaupnem shodu, da je celo notarju Bašu, ki je vse drugo prej kot liberalci, zavrela kri ter mu jih je povedal par prav osoljenih. Njegovi nastopi so se našim strpljivim voditeljem tako prignusili, da je znani odlični naš poslanec očitno izjavil, da ne bo nikdar sedel s Korošcem skupaj v dež. zbornici.

Korošec pa je tudi zagrizen sovražnik šole in učiteljstva. To je pokazal čestokrat s svojo strupeno pišavo v »Slov. Gospodarju« in na javnih shodih. Letos 20. julija je priredil shod v Šmartnem pri Gornjem gradu. Prišel je sondirat tla za vsakojako kandidaturo v Savinski dolini. Pri tej priliki je podloževal stariše proti šoli in učiteljstvu. Rekel je, da se otroci uče v šoli le lenariti, da so potem takem tudi učitelji lenuh. Gromadil pa je še druga neosnovana oči-

tanja, dokler ni nekdo nad njim zavil: hujškač! šuntar! »Učiteljski Tovariš« je takrat pisal: Tovariš! Korošec je hujškal proti Vam in proti naši šoli. Pazite torej na Korošca — hujškač in glejte mu na prste, kadar uganja svojo komedijo ali lumparijo!«

In sedaj si upa tak človek kandidati za deželni zbor! Večje nesramnosti si res ni mogoče misliti. Učitelji in razumni, spomnite se na zgornji poziv!

Ako se tedaj njegova kandidatura še pravočasno ne zavrne, pade bomba posebno med naše, dosedaj še složno razumništvo. Posledice boja so nedogledne. Naše učiteljstvo bi moralo biti neznačajno in pasje pohlevno, ako bi ne nastopilo z vso ogorčenostjo zoper svojega sramotilca. Postaviti se mu pa mora nasproti vse omikano prebivalstvo — in kot tako je veljalo dosedaj ono v ljutomerskem, ormoškem in gornjeradgonskem okraju — kajti s Korošcem bi nastopila pri nas hujša zdražba, kakor jo uganja na Kranjskem dr. Žlindra s svojimi pristaši.

Da smatrajo kranjski klericalci Korošca kot ustanovitelja nekake bodoče svoje filialke na Štajerskem, je najboljši dokaz, da razpošilja kranjsko klerikalno vodstvo oklice na vse favozje v ljutomersko ormoškem okraju, naj se odločno postavijo za kandidata Korošca. To je tako jasna nakana na našo narodno vodstvo, da se morajo upreti tudi priznano miroljubni naši pravki. Pa tudi duhovniki morajo iz kranjskih klerikalnih krogov jim vsiljenega kandidata odkloniti, ako nočejo, da jih bomo obdolžili, da je njihovo zdihovanje po slogi le goli humbug.

Próč z netaktnimi prepričljivci, kakor je Korošec! Značajna rodoljuba Kočevar in Mursa naj se brž odločita ter naj eden nji takoj proglaši kandidaturo!

V Ljubljani, 29. oktobra.

Državni zbor.

V včerajšnji seji se je nadaljevala debata o gališkem kmetijskem štrajku. Poročal je posl. D a s z y n s k i, ki je navajal kričeče dokaze, kako kruto izrablja slahsta delavski stan. Dnine znašajo pri

moških 15 do 30 kr., pri ženskah 16 do 26 kr., pri mladoletnih 15 do 16 kr. na dan brez hrane. Duhovniki so šlaho zavorjali ter je pater Donawancki povedoval štrajkujočim, da je greh več zatevati kot 25 kr., ker je že Kristus povedoval v »pergliehi«, da je dal vino gradnik vsem delavcem po en groš, kar je toliko kot danes 25 kr. — Ministrski predsednik je na dolgo opravičeval postopanje zoper štrajkujoče. Pomagal mu je posl. A b r a h a m o v i c z, ki je izjavil, da bo polski klub glasoval proti nujnosti. Debata se potem prekine ter se odda vladni načrt zoper pisanje brez prvega branja obrtnemu odseku. Danes je seja.

Nameravan atentat na Ruskom.

Ko je padel notranji minister Sipagin pod morilčeve roko ter je nastopil njegovo mesto Plehve, je razširil tajni revolucionarni odbor vest, da ima Plehve pol leta časa, da popravi Sipaginove napake in da more vvesti primerne reforme. Ako pa bode hodil po potih svojega prednika, bode po določenem roku tudi umorjen. Ruska policija je dognala, da je glavni revolucionarni odbor v Berolinu. Tam je tajna policija opazovala zarotnike, zasledovala njih korake, odpirala njih pisma ter raztegnila celo mrežo, ki bi jo v pravem času zategnila. Spočetka oktobra pa je peterburška policija dobila iz Berolina sporočilo, da so zarotniki sklenili, Plehveja umoriti in hkratu se je natančno naznanih in opisala oseba, ki je bila dolochen, da naj umor izvrši. Preiskave so dograle, da je sporočilo docela resnično. Zastopniki ruski policije so pustili, da je zarotnik odpotoval, ker so ga hoteli zgrabit, ko bi stopil na ruska tla v Peterburgu. Ali ko je dospel dotedni vlak v Peterburg, ni bilo zarotnika nikjer; izginil je brez sledu v zlic velikemu številu agentov, ki so ga spremljali in v zlic vsem ukrenitbam, ki so se odredile še na varšavskem kolodvoru. To je seveda izzvalo v Peterburgu silno strmenje ter se delajo razne kombinacije. Plehve je doslej še živ, a kje je zarotnik, ki je potoval, da ga umori, tega ne ve nihče. Tako se poroča dunajski »Zeit« iz Peterburga dne 21. oktobra.

LISTEK.

Na Krimu.

Potpisna črtica. Spisal G. S.—c.

(Konec.)

Pripeljali smo se mimo »herzonega majaka« (svetilnika), oddaljenega od mesta Sevastopolja šest milij in zveznega ž njim po brzjavu. Pred njim je plavajoča lesena piramida (vēha), čez katero se parnik ne sme približati bregu, na tem pa »sirena« in zvon za signale v hudi uru.

Hitro smo zavili proti severu in morje je postajalo še valovitejše. Zelo počasi smo se uvozili v sevastopoljski zaliv. Pri vhodu v njega zagledaš grozne spomenike prošlosti. Aleksandrovsko in Konstantinovsko baterijo, ki sta igrali tako veliko ulogo za slavne obrane trdnjave leta 1854—55. Ko se je parnik zasukal k pristanišču, smo zazrli na desni na višjem mestu grandiozno poslopje Lazarevske morske vojašnice s spomenikom vojskovedje Lazareva.

Na pristanišču je vladalo velikansko življenje. Okoli nas so švigaše vojne ladije raznih velikosti in konstrukcij: oklopnice, križarke, topničarke in povsod je kipelo življenje. Poleg pristana se vzdiguje kolonada Jekaterinskega pristana, od tod na desno roko stoe »leseno« gledališče, kopališče, eleganten hoteler, »Kist«, nizko poslopje dvorca iz časa Jekaterine II. Na jugovzhodni strani zaliva je razpoložena »Korabelnaja slobodka« (trdnjava), kamor vsako minuto odhajajo in odkoder prihajo male vojaške ladje. Zaliv se razdejaje v razne manjše.

Parnik je obstal v Sevastopolju dve uri. Peljal sem se v »Muzej oboróny Sevastopolja«, kjer so topovi in streljivo, modeli potopljenih vojnih ladij, karte, črteži in slike iz časa obleganja in spomini na branitelje. Odtod sem se peljal naravnost v »Vladimirskij sober«, kjer počivajo pod črnim mramornim križem hrabri ruski generali. Nato sem se vozil po »Boljšoj Morskoj«. Stopivši par korakov naprej, počkal mi je izvošček kapelico, t. j. okoli 20 m visoko piramido s križem na vrhu. Ta stoji na pokopališču z napisom: »Bratskaja mogila«, kjer leži okoli 43.000 trupel

v bojih ob Sevastopolju padlih Rusov. Izmed znamenitih ruskih vojskovodij sta tukaj pokopana knez Gorčakov in grof Toddleben. Opozoril me je pa izvošček tudi na angleško, francosko in italijansko pokopališče, vsa na mestih, kjer so stali angleški, francoski in italijanski vojaki. Na »Bratskoj mogili« počiva po 200 trupel v enem grobu. Temni drevoredi, obsenčujoči grobove, napravljajo resen, mogočen utis.

Vozec se po Nahimovskem prospektu zaslišal sem pred seboj zvoke vojaške godbe. Množica ljudstva, spremljajoča nekoliko stotnij vojakov, je prisilila izvoščka zadrževati konja. Iz oken in odprtih durij pozdravljali so mimogreduče vojake z »ura«-klici. Pa tudi ti so bili židane volje, poskakovali so in prepevali. Komaj je zapazil izvošček nekaj prostora pred seboj, krenil jo je po stranski ulici na »Primorskij bulvar« z lepimi nasadi ob strmem nabrežju. Morje je bilo jako razburjeno in valovje je z močnim šumom butalo ob breg in se razbrizgavalo v goste pene. Odpravil sem izvoščka, a nisem mogel na svoj parnik. Vkrcevalo se je namreč prej srečano vojaštvu na »Velikega knjaza Kon-

stantina«. Ljudstvo je kar mrgolelo na pristanišču. Godba je neprestano igrala narodne komade. Končno je stopil na parnik »stabsoficer«-poveljnik, izpregovoril kratek, a navdušujoč govor in zaklical trikrat »urá«, vojaštvu je odgovorilo z istim klicem.

Tudi meni je bila dana prilika stoti na ladjo, ki se je kmalu jela odmikati od brega, polnega ljudstva, srčno poslavljajočega se od domačih stotnij. Pa ne samo pristanišče, vse nabrežje, mimo katerega smo se vozili, posejano je bilo od Sevastopoljanov. Slišali smo tri ali štiri velike, silno zibajoče se čolne, na vsakem po jeden častnik in 25 do 30 veslarjev. Privozivši mimo našega parnika, obdržali so veslarji na povelje vesla »nad vodo« in pozdravili odhajajoče tovariše z gromovitim »Urá!«

Sevastopol je glavna vojaška luka na Črnom morju in v obširnih njegovih zalivih se osredotočuje »Černomorski vojni flot«. Sevastopolski zaliv je jeden izmed najboljših svetovnih zalivov. Hitri razvoj »Černomorskega flota« za Pavla I. in Aleksandra I. ni dal miru Angliji, boječe se ruskega ladjevja. Njena politika

Kamenani jezuitje.

Najbolj klerikalna in od duhovništva in redovništva najbolj izsesana država v Evropi je Španija. Čudno je zato tolikan bolj, da se je znala prav njena tesna sedinja, Portugalska ostresti mōre redovnikov. Od časov markija Pombala je trajal boj med državo in cerkvio skoraj neprestano in vrla si je znala z izvršitvijo zadnjih protiklerikalnih zakonov, ki so povzročili toliko nemirov, izvojevali si jajno zmago. Kakor na Francoskem, pa mislijo tudi portugalski kloštrarji, da so postave samo za druge na svetu, zato se nočejo niti na Portugalskem ravnati po Kristovih besedah: Dajte cesarju, kar je cesarjevega... Poskušali so se postavam izogniti ter jih komodno ignorirati. Najbesnejše in hkrat najlokavejše so se upirali cvet redovnikov — jezuitje, ki so po novih državnih portugalskih zakonih kot miru in sreči dežele nevarni elementi iz Portugalske popolnoma izključeni in zapovedni. Vendar so si upali v Almadi blizu Lisabone na tihem odpreti svoj kolegij ter loviti učence. »O Dia« in »O Mundo« poročata, da se je jeden izmed patrov oblekel v uniformo policjskega častnika ter se postavil kot straža pred kolegijsko vrata, da bi onemogočil vsako motenje med podukom. Toda liberalci almadski so se zbrali naglo ter so siloma vdrli v kolegij. Jezuite so prepodili in kamenali, Patri so morali bežati v Cacilhas, kjer jih tudi niso slovesno sprejeli ter bodo morali končno vendar zapustiti deželo, kjer imajo zakoni moč in veljavno.

Chamberlain gre v Južno Afriko.

Angleški kolonialni minister Chamberlain hoče potovati v Južno Afriko. S tem se hoče odtegniti razpravi novega šolskega zakona, glede katerega zavzema reakcionarno stališče. Listi so ga zato hudo napadali ter mu očitali radikalno preteklost Chamberlain svoje popularnosti noče izgubiti radi šol, zato se vsej akciji odtegne ter pojde v Južno Afriko, da do kaže s tem svoje veliko zanimanje za kolonije, med katerimi — zlasti v Avstraliji — vlada z njegovim vodstvom nezadovoljnost. Chamberlain hoče posetiti tudi druge kolonije ter utrditi svojo upravo in politiko. Ali bo to njegovo potovanje kaj pomagalo, je dvomljivo. V Južni Afriki postajajo razmere zopet sitne in nerodne. Nezadovoljnost Burov narašča. Premaganci se čutijo varane. Anglija noče izpolniti svojih obljud, danih pred sklepom v mru. Mnogo Transvaalcev se je vrnilo s svojih posestev in domačij v koncentracijske tabore, ker bi morali sicer poginuti od lakote. Angleži burskih beguncov, ki so nastopali proti lastnim rojakom, še niso odpustili, nego jih imajo še vedno pod orojem. Kafri so postali zopet predrzni ter napadajo farme belokozcev. Anarhija v deželi narašča. Prisotnost Chamberlaina ne bo pomagala, pač pa plemenita radodarnost, velika podpora in poštenost angleške vlade v izpolnjevanju danih obljud.

Najnovejše politične vesti.

V zadevi carine na uvoz italijanskega vina bo podal posl. Marchet od vseh strank drž. zborna

je provzročila kriško vojno, ki naj bi uničila moč Rusije na Črnom morju. Rusi so potopili v luki vse svoje ladje, da ni moglo sovražno ladjevje pred mesto. Vojska se je skončala s pariškim mirom (l. 1856.), po katerem se je vzela Rusiji pravica, utrjevati južni del Sevastopolja in imeti vojaško ladjevje v Črnom morju. Nabrežje Črnega morja je razrušil sovražnik, ladje plovba je bila priznana za nevralno in delo genialnih Rusov, začenši od Petra I., porušeno in mnogo pokončano. Rusija pa se je kmalu popravila od tega udarca. Kerč je postal močna trdnjava, Sevastopol glavno središče ladijestavitev delavnosti »Russkago obščestva parohodstva in torgovli«, kavkazki breg se je zopet podvrgel Rusiji. Novorossijsk, Anapa, Luhum in Poti so se začeli razvijati v mesta in Odesa je začela hitro rasti. Rusija se je leta 1871. uprla določbam pariškega miru. V vojni s Turčijo je bil pridobljen Batum. Neuspeh sevastopolski je dandanes docela izbrisani. Mornarica silno narašča, množič število ladij vsake leto. Gospodstvo Rusije na Črnom morju je danes globoko vkorenjeno.

podpisani predlog na ministrskega predsednika in trgovinskega ministra, naj se carina zviša od 3 gld. 20 kr. per hl na najmanj 12 gld. Češki klub se je konstituiral. Predsednik je poslanec Pačák, podpredsednika sta dr. Stránský in Brzorad. — Debata o Körberjevi izjavi pride vendar najbrže še ta teden na vrsto, ker so Vsenemci odtegnili svoj nujni predlog v zadevi dvojezičnih napisov na neki češki lokalni žeznici. — Državni jezikovni zakon, ki so ga izdelali češki poslanci, se predloži zborinci najbrže kot nujni predlog. Ta načrt se ozira na vse deželne jezike. — Deželnozbornke volitve v nižje avstrijskih kmečkih občinah so prinesle krščanskim socialistom zmago. Pridobili so si razun dosejanih 14 mandatov še 6 novih. Luegerjev terorizem! — Kossuthova stranka v ogrskem državnem zboru je sklenila, odkloniti indemnitetno predlogo. — 13.000 Burov se je doseđaj vrnilo v Južno Afriko, ostalih 7000, ki žive kot ujetniki v Indiji in na otoku Cejlhonu, bodo istotako Angleži spravili v domovino, ako prispejejo zvestobo Angliji. — Za nemškega poslanika nadunajskem dvoru je izbran grof Monts, doseđaj poslanik v Monakovem. — Zaheto v italijanskih vseučiliščnikov v Inomostu, naj bi rektor pri vmesenju spregovoril tudi italijansko, je akademični senat odklonil. Istočasno je občinski svet v posebni resoluciji sklenil, da z ogroženostjo zavrača prizadevanje italijanskih dijakov, to vseučilišče utravirati. — Demisija ministra Piętaka. Minister Piętak je baje vložil demisijo, ker je zaradi proračuna prišlo do nesporazumeljega med njim in polskimi poslanci. — Zoper cesarsko himno so sklenili budimpeštanski vseučiliščni demonstrirati pri zapriseženju rekrutov ondotne garnizije dne 1. novembra. V več oddelkov razdeljeni bodo na takozvanem »generalskem travniku« peli Kossuthovo himno med sviranjem vojaške godbe. — Polska centralna organizacija za Berolin in okolico se ustanovi vsled sklepa velikega polskega shoda.

Dopisi.

Iz Starega trga pri Kočevju.

S 1. oktobrom je zapustil naš kraj bivši naš nadučitelj g. Mat. Hiti ter se preselil na novo mesto, v Dob pri Ljubljani. Kaj smo z njim izgubili, vsi vemo, in ne bi omenjali njegove preselitve, da nam omenjeni gospod ne bi bil tako požrtvovan tako priljubljen kot je bil. Toda blagi mož, kateremu veljajo te vrstice, nam je bil vseskozi vzoren, nedosezen in to v vsakem oziru. Poštenost, jeklena značajnost, neumorna delavnost poleg skrajne vestnosti bili so mu vsekdar zvesti spremjevalci. A bil je tudi neustrašen, neupogljiv, kadar je šlo za sveto pravično stvar. Rogovil ni nikdar, a mirno je delal, gladil pot naprednim idejam. In le tako je razumljivo, da je ob njegovem odhodu žalovalo vse, mlado in staro, žalovala je vsa poljanska dolina, žalovala tudi vse učiteljstvo okraja, katerega zvest ud, katerega dika je on bil. Gotovo je torej, da je naš kraj z njim izgubil veliko, gotovo pa je tudi, da se mu za njegove ogromne zasluge ne moremo lepše hvaležne izkazati, ko da priporočamo ondottednu ljudstvu, sprejeti ga z njegovim vrličnim primernim spoštovanjem, zaupanjem. Zaslubi ga v polni meri, in če mu res tudi izkaže, ne bo mu žal nikdar.

Sedaj pa še nekaj. Pred kratkim smo imeli občinske volitve. Šlo se je za prvenstvo med vasema Stari trg in Predgrad, pa tudi za klerikalno in liberalno misel. Predgrad klerikal, Stari trg liberalen. Rezultat pa je bil, da sta dobili obe stranki enako glasov. Tako bo prišlo do ožje volitve. Ali ne bilo bi tako, če bi trški rojaki za skledico leče ne izdali Starega trga in se ne pridružili Predgrajcem. Posebno se je odlikoval pri tej stvari klerikalni zagrizenec, poštar Mih. Brižal. Veden rohni zoper te proklete liberalce, a njihov kruh mu prav dobro diši, če ga dobi. On je namreč zastopnik banke »Slavije.« Kot veren katoličan, kot pobožna duša, ki se tudi ob petkih ne odreče mesu, bi vendar moral odložiti tako zastopstvo. Zelo hvaležno delo ga čaka v njegovem uradu, kjer je pravi Avgijev hlev in bi trebalo dobre metle, da

bi izginil ves veliki nered in se napravil zopet red, kakršen bi moral tudi tukaj biti. In pri volitvi je hotel ta moč vedeti, da je prislo neko volilno, pa nepravo pooblastilo v »štifleti« sem iz Kočevja. A komaj ga je zavrnil eden, že ga je drugi, in nazadnje je ves poparjen obmolčal ter spravil svoje istinito že razstrgane »štiflete« ter jo odkuril domov.

Starotrški naprednjaki.

Iz Ptujskega okraja. Že nekaj let sem se gode pri okr. šolskem svetu v Ptiju pri oddaji učiteljskih mest za moške in ženske gorostasne krvice.

Kdor nima katerega uda okr. š. sveta za protektorja ali katerega drugega uniformiranega gospoda, niti naj ne prosi za katero službo, ker itak ne pride v terno. Prigodilo se je že — neverjetno, a resnično — da se oddajejo najboljše službe kar pod roko brez razpisa. Prav eklatanten izgled smo imeli letos pri oddaji nadučiteljske službe pri Sv. Marjeti niže Ptuja. Za tisto službo je prosilo 15 učiteljskih moči. Med temi je bila gotovo čez polovica izvrstnih, značajnih mož in pedagogov. A med vsemi temi je dobil mesto nadučitelja najmlajši prosilec, Ž. J., akoravno ga je referent komaj spravil v terno kot zadnjega, med tem ko je slovenski okrajni šolski svet prezrl stareje in zasužene kompetente. Tudi ni to kaj čudnega! Koliko parov rokavic je samo brat stotnik porabil za brisanje kljuk pri udih ravno istega okr. š. sv., kateri so ravno pred leti izdal odlok, da prosileci ne smejo plaziti pri udih okr. š. sveta. Tudi pri deželnem šolskem svetu so plazili za Ž. črni in rujavi in še celo Lemberžani. Ta mož nima nobenih zaslug v okraju ptujskem, kajti niti dve tretini učiteljev ga ne pozna, on ni ud učiteljskega društva, njega ni videl še nihče pri nobenem učiteljskem izletu, pri nobenem veseleci in pri nobenem shodu. Kot učitelj je prebil več časa v župniščih, nego v šoli. S kaplani je hodil na fureže in v haloške kleti. Domov grede so opazovali ljudje večkrat, kako je tista vesela družba napravljala »salto mortale«. Kako je kolegijalen, veden najbolje njegovi sosedje, kajti drugi ga ne poznajo, in pa njegovi sošolci, kateri so obhajali letos v Mariboru desetletnico svojega učiteljevanja. Vsi so prišli od blizu in daleč, le Žunkoviča ni bilo, akoravno ima Maribor skoro pred nosom.

Zato ga povzdiguje »Gospodar« od 24. t. m. v deveta nebesa, kajti najeti dopisnik laže na krščanski podlagi, da je učitelj v Majšpergu, akoravno službuje v Narapljah že več let. Služboval je res kot podnuditelj v Majšpergu, a kot učitelj nikoli. Tudi ni res, da je on opravljal službo organista vedno, ampak le par let. Zakaj zamolči dopisnik »Gospodarjev« vzrok, da je popustil službo organista? Zlagal se je tudi dopisnik »Gospodarjev« debelo, da je bil Žunkovič ud krajnega š. sveta v Majšpergu, ampak le v Narapljah, kjer je bil voditelj enorazrednice. Da je bil ljubljeneck bivšega nadzornika R. je istina. Zato ga je tudi imenoval za kr. š. ogledo za stoprško šolo, kar je gotovo nepravilno, ker tam deluje skoro trikrat stareji nadučitelj. S tem imenovanjem še mu je bolj greben zrastel, in domisljeval si je res, da je že »inšpektor.«

»Gospodarjev dopisnik, «kmet (?) tudi povdarda, da ima mnogo pohvalnih pisem; toraj nosi Žunkovič svoja pohvalna pisma razkazovat kmetom? Dober tek!

S Spodnjega Štajerja. Klerikalni dopisunček se je zopet lotil nekega naprednjaka na Polzeli. Naša dolžnost je, teda nevedneža poučiti, kaj je »cunja« in kdo je »revšec, človeče. Cunje se imenujejo vse tisto časopisje, katero ima na eni strani svoje zastave napisano geslo: »Pereat resnici, slogi, ljubezni, odkritosrčnosti, radodarnosti! Pereat Kristusova moral!« Na drugi strani zastave pa: »Živio laž, prepip, sovraštvo, hinaštvo, oderuštvo, živelji, Drozd! Živila Liguorska moral!« Kaj pa je revšec? 1. Revšec je tisto vborgo človeče, katero je tako lažno, da mora revnim ljudem njive jemati, da se do sitedga najé. 2. Revšec je tisti nesrečnež, kateri je tako izstradan, da mora vborgi materi iz žepa jemati tiste krajevce, katere si je ona od dobrih ljudi izposodila, da bi svojim lačnim otročičem kruha kupila. 3. Revšec je tisti človek, kateri je tako lažen, da mora vsako leto vborgenu kmetu pšenico iz kašte in vino iz kleti jemati, da ima kaj za jesti in za piti. 4. Revšec je tisti lakomnik, kateri nerazsod-

nim ljudem denarje iz žepa jemlje, ter jih v posojilnico nosi. 5. Revšec je tisti človek, kateri Kristusovo moral z nogami tepta, ter se svoje ostudne Liguorske nemoralne morale drži in ponuje živi. Revšec je končno tudi tisti človek, kateri po obsojadi na 1000 K globe, ali 3 mesece ali pol leta zapora v svojih »cunjah« se še širokoustno baha, rekoč: »Mi pa ostanemo, kar smo b'li namreč, lažnjivci, obrekovalci, hinavci, oderuhi, stikalci hranilnih knjižic. Taki človek zasluži imenovan biti: Predsednik vseh »cunja«. Nadejam se, da me dopisunček na Polzeli razume. Ako pa ne, naj se obrne na Taxila, da mu da potrebno pojasnilo. Za poboljšanje takih propalih, nenravnih dopisunčkov je le eno edino sredstvo na razpolago, namreč: »Molitev.« Le edini Božji duh ga zamore poboljšati, nikoli pa človeški. Če se hudič enkrat človeka loti; ga ne izpusti več iz svojih kremplj, ampak ga drži, dokler ga ne pogubi. Dokler dopisnik ne dokaže, da je narodno napredno časopisje »cunja«, ga smatramo za nasramnega obrekovalca in lažnjivca. Sploh si pa naj vsak naprednjak v čast šteje, če ga kakšna klerikalna »cunja« obira. Pregovor pravi: »Ni najslejše tiste ovočje, v katero se ose in sršeni zatevajo in je pikajo.« Klerikalci naj nikoli ne pozabijo, da je bila katoliška armada leta 1866. pri Kraljevem gradiču od luteranske armade korenito poražena. Kjer je pamet, tam je sreča; kjer je neumnost, tam je nesreča in smola.

Zakaj duhovniki kmete na vse mogče načine odirajo? Zato, da ga kmalu po vse Avstriji na boben spravijo, svoje s kmetskim denarjem nabasane blagajnice odprejo, kmetije pokupijo ter ga zopet posužnijo in mu zopet tlako in desetino naložijo. Da pa kmet te nakane tega napada ne sprevidi, mora neumen ostati, nič vedeti, nič razumeti, tedaj nič, ali vsaj kratko v šolo hoditi. Pozor, kmet! Za tvojim hrbotom preži laskava mačka in željno čaka na svojo žrtev. Da se te nesreča preprečijo, je naloga naprednjakov in liberalcev.

Obrambna sredstva proti klerikalizmu.

(Dalje.)

Papeževe nunciature so na vladavini središča največjih spletov. Pod predtezo, da se bavijo z verskimi zadevami, se vtikajo papeževi diplomati v notranje politične zadeve dotednih dežel. Šele nekaj let je tega, kar smo pri nas v Avstriji doživeli v klasičen tak slučaj. Dunajski nuncij je intrigiral na vse načine proti Ogrski in konec je bil, da je moral odstopiti dolgoletnemu minister zunanjih del, grof Kalnoky.

Ta slučaj kaže, kaj se vse uganja pod plaščem vere in kako nesmiselno je, da se zastopnikom neke vere pripoznava eksteritorialnost. S to eksteritorialnostjo je najbolje dokazano, da hočejo ti »zastopniki vere« biti zastopniki posvetne oblasti, namreč klerikalizma. Večjega nesmisla, kakor je eksteritorialna vera, eksteritorialno kriščanstvo, si ni mogoče misliti.

In kako gledajo ti blagoslovjeni diplomatje na etiketo! Ni je stvari, glede katere bi bilo s papeževimi diplomati toliko prepir, kakor glede etikete. Nunci zahtevajo namreč vedno prvo mesto med diplomati, da se s tem pokaže, kako vodilno ulogo da igrajo. V tem oziru so trdi ko skala. Ko je bil sedanji ruski car v Moskvi kronan, je papež hotel poslati k tistim slavnostim svojega zastopnika. Za razmere katoličanom na Ruskem bi to bilo največjega pomena. A ker pravoslavni ruski car ni hotel zastopniku katoličkega papeža pripoznati prvega mesta — so klerikalci raje žrtvovali milijonov ruskih katoličanov in se ni kronanja udeležil noben papežev zastopnik.

Papež je verski poglavjar katoličanov, ni pa posvetna oblast in zato tudi ni treba, da bi države z njim občave v posvetnopolitičnih formah. Če ima papež kakše želje ali če se ima s kako državo pogajati o verskih zadevah, ima v vsaki državi dovolj škofov, kateri ga lahko zastopajo in nikakor ne potrebuje posebnega diplomičnega zastopnika.

Sicer pa je odprava škofove diplomacije vprašanje, ki še dolgo ne pride na vrsto, ker narodi v nobeni evropski državi nimajo toliko moči, da bi mogli merodajne kroge prisiliti, da rešijo to zadevo.

Dalje v prilogi.

Istotako neumestna uredba, kakor papeška diplomacija, je tudi navada, da podeljuje papež redove, uniforme in naslove. Ali je Kristus kje govoril o tem, da naj apostoli dele redove, podeljujejo plemstvo, podeljujejo uniforme itd.? Gotovo ne. Kristus je naročil apostolom, naj gredo po svetu in naj narode uče. Tudi tej navadi je izvor to, da noče papež biti verski poglavar, nego posvetnopolitičen vladar. V tem oziru bi bilo treba prisiliti vlade, da prepovedo sprejemanje papeževih redov, naslovov itd. ali tudi od tega smo še kako daleč. (Dalje prih.)

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 29. oktobra.

— **Osebne vesti.** Podpolkovnik pri tukajšnjem brambovskem polku št. 27, Iv. Lavrič, je imenovan poveljnikom domobranskem polku v Černovicah št. 22. — Višesodni svetnik v Gradcu, g. Julij Ledenig, je šel v pokoj. — Asistent na državnem geološkem zavodu, g. dr. Karol Hinterlechner, je imenovan ad junktom tega zavoda.

— **Se enkrat grof Gleispach in njegovi uradniki.** Piše se nam od Drame: »Körberjeva nova metla« — glej uvodni članek »Slovenskega Naroda« z dne 22. oktobra 1902 — postavila se je samo za — strašilo, kakor se stavi našeman ded v koruzu, da vrabce in vrane straši. Pometala ta metla ne bude nikdar. Če bode kdo kak udarec s to metlo dobil, ga ne bude bolelo. Evo dokaza! Pred mejo leži akt ptujskega sodišča Cb III. 72/2; v tem aktu se nahaja zapisnik, ki ima sledo uradno pripomnjo: »Dem Schriftführer wurde es ausgestellt, dass bei der in deutscher Sprache überreichten Klage die Urteilstaklau in slovenischer Sprache verfasst wurde. Tableau! Pogled na dotični akt kaže, da niti tožitelja, niti tožencu ne razumejo besedice nemški. Zapisnikar ima toliko vesti, da brez vednosti referenta sestavi in napiše par slovenskih besedi, toda glej, za to dobi koj ukor in grajo dotičnega referenta. Kaj poreče k temu vodja justičnega ministrstva g. pl. Körber? Za odgovor pa grofa Gleispacha, kakor tudi g. predsednika Greistorferja v Mariboru in g. predstojnika v Ptiju dr. Glasa, niti ne prosimo. Kaj ti k temu poreko, nam je itak znano. Naše državne poslance, osobito g. dvornega svetnika dr. Ploja prismo, naj premišljajo o tej stvari. Znabiti bodo prišli do pravega sklepa in bodo uvideli, kak odgovor bi moral gospod pl. Körber dati, če hoče, da se razsodni, odrasli ljudje njegovi metli ne bodo smeiali.

— **Predavanje gospč. Zofke Kvedrove** je naše klerikalce hudo speklo. Ničesar se tako ne boje, kakor da bi tudi narodno ženstvo začelo zdravo misliti in da bi se otreslo privzgojenih predsodkov in nazorov. Kaj bi tudi bilo z vsem klerikalizmom, če bi ženstvo več ne zlagalo denarja, če bi ženstvo ne agitiralo za klerikalizem in če bi ženstvo ne vplivalo v klerikalnem smislu na vzgojo otrok! Kar je gospč. Zofka povedala, je vse do pičice resnično. Klerikalci ne morejo ničesar ovreči in tega tudi ne poskušajo, pač pa hočejo izbrisati utis tega predavanja z osebnim zasramovanjem gospč. predavateljice, če, če diskreditiramo njo osebno, je diskreditirano njen predavanje. Ti duhovniki okrog »Slovenca« so pač ravno tako podli, kakor ne umni. Na »Slovenčev« insulte ni boljega odgovora, kakor da se predavanje gospč. Zofke doslovno priobči. To se tudi zgodi in izide predavanje v našem listu prihodnji teden. Opozorjam vse narodno ženstvo, naj pazno prečita to predavanje, naj potem sudi, če niso izvajanja jako pametna in vredna, da se ženstvo po njih ravna.

— **Na Pirčevu knjigo »Kmetijske razmere na Kranjskem«** je sinočni »Slovenec« pričel objavljati odgovor. Klerikalci so hoteli knjigo, ki je že pred širim meseci izšla, prezreti, a ker je knjiga ne le pri nas, temuč tudi v nemških časnikih vzbudila pozornost, ne morejo kaj, da vsebino knjige po svoje, t. j. na klerikalni način svojim čitateljem priteče. Že včerajšnji »Slovenec« je pokazal, da hoče na izpeljavanja v knjigi tako odgovarjati, da bo posamezne stavke iz knjige brez vsake zveze iztrgaval, jim podlagal drug pomen in tako reč po svoje zasukal. Vsebina knjige je pač britka za naše katoliške

organizatorje! Čudno se nam pa vse eno vidi, ker se klerikalci sedaj za take malenkosti, kakor so gospodarska vprašanja, še brigajo, saj sedaj ne vleče več klic po gospodarski organizaciji, sedaj ne rešijo kmeta več konsumi in enake katoliške bedarije, temuč edino-le splošna volilna pravica. Morda bo prilika na »Slovenčeva« izvajanja še odgovoriti, da smo pa že danes nekaj omenili, je vzrok veselo zadruženja za nas, ker imamo mi prav z našo trditvijo, da s klerikalci stvarna razprava ni mogoča. G. ravnatelj Pirc je namreč tudi eden izmed tistih, ki meni, da bi se v našem domačem boju z izključno stvarno taktilo boljše izhajalo. No, gosp. Pirc je strogo gospodarsko knjigo po možnosti stvarno spisal, objavil je vsebino v strogo gospodarskem listu »Kmetovalcu«, koder še nismo našli kake politične tvarine in vendar je že videti iz prvega »Slovenčeva« članka, da ga mislijo prav po klerikalno zdelati. Že naslov: »Liberalni gospodarski načrt naprej pove, kaj mislijo. Kar je liberalno, je po »Slovenčevem« evangeliju peklenko in lopovsko in tako je Pirčeva knjiga tudi peklenka in lopovska, dasi ni drugega, nego strogo in stvarno gospodarsko razmišljevanje, in pisatelja bodo po »Slovenčevih« predalih pobiali kakor polha.

— **„Napreden učitelj“** — tako se glasi časnikarska firma dveh bivih pomembnih učiteljev ljubljanskih — se je včeraj zopet oglašil v »Slovencu« in skuša z vsakovrstnimi izmišljotinami, sofizmi, podtkanji in zvijačami že pojasnjeno zadevo o ljubljanskih šolskih razmerah svoja natolcevanja opravičiti. Vse to pisarjenje izvira iz gole mašče valnosti, ker moža nista več suplenta v Ljubljani — s tem je pa to pisarjenje tudi zadostno označeno. Le to naj povemo: Hvala Bogu, da je takih elementov malo med učiteljstvom. Moža sta vredna, da postaneta častna Slomškarja.

— **V cerkvi duhovnik, pred cerkvijo birič.** Iz Domžal se nam piše: Pretečeno nedeljo počastil nas je naš prečastiti gospod Jakob Strupi s pričnice s čudnim govorom. Jako laskavo nam je oznanil zopet svojo poluletno biro in pristavl zraven, da nekateri godrnjajo in ne plačajo, drugi pa celo zapirajo vrata pred njim. Dostavil je, da se mu mora dati bira, ker je to zapisano v Kamniku. Omenil je tudi, da je zadnje čase bira tako slab, da, če ne bode drugače, nas mora zapustiti. Izrazil se je tudi, da je misil rabiti hujše besede, ali vendar naj to zadostuje. I, za Boga svetega, kaj pa vendar mislite, prečastiti gospod Strupi? Ali res mislite izmolzti, to dobro ubogo ljudstvo do kosti? Saj malo premislite! Oznanjevali ste že celo leto razne ofre za papeža, za škofove zavode, zase, za cerkev in, Bogosigavedi, še za koga. In potem se še čudite, da ljudstvo godrnja. Vi vidite ubozega kmeta samo takrat, kadar pridela, ne veste pa, na koliko strani se je že naprej zadolžil za svoj pridelek. Omenimo naj Vam le mimogrede, koliko vrabcev že čaka na to ubogo pšenico v naši občini. Prvi pride davčni eksekutor, potem pride Vi, gospod J. Strupi, potem prideta iz Mengša kaplan in cerkovnik in slednjič še frančiškan iz Kamnika. Verjmite nam, prečastiti gospod, da nam ostane samo pleve. Pri izpravljaju pobirate vedno za razne naprave od fantov in deklet, malo manjka, da ne pobirate od vsakdanjih šolarjev, pa ne pomislite, da gre vse to iz žepov staršev in gospodarjev. Vidite, od tod izhaja, da ljudstvo beži iz domovine in se izseljuje v Ameriko; razni davki, bire in slabe letine že nejo ljudstvo na ptuje. V obče Vam ne zamerimo, ker Vas že tako dobro poznamo, da Vas je posedla lakomnost. Ali tako kruto tirjati za bero to, že tako predobro ljudstvo, to je britko. Vi sedite na tisočkah, ta ubogi trpin pa velikokrat nima za sol. Pretečeno nedeljo so bili ljudje sila ogorčeni. Iz mnogih ust so se slišale britke, v srce segajoče besede. V cerkvi ste s prižnico tirjali Vi, gospod J. Strupi, za biro, zunaj cerkve pa je že stal na vzvišenem prostoru birič, kateri je oklical blizu 70 gospodarjev, ka terim bode prodano 30. oktobra na javni dražbi razna živila in druge reči, ker ne morejo plačati potresnega posojila. Prečastiti gospod duhovni pastir! Ali ni to britko? Kam naj se obrne ubogi trpin?

Znabiti k Vam, ko so pri Vas farovžka vrata revežem vedno zaprta? Omenili ste, da nas boste zapustili. Povemo Vam, da nam večje usluge ne morete napraviti, kakor to, da greste proč in verjemite nam, da jih boste dobili deset namesto Vas. Slišali smo že od raznih duhovnikov, kako radi da bi prišli, ko bi bilo na Goričici prazno mesto duhovnika. Zatorej, gospod Strupi, le pojrite, saj ste dovolj zreli ne za beneficijata, ampak za dekanata. Toliko za danes, drugi pot kaj več, pa nam nikar ne zamerite, ker je gola resnica vse, kar smo povedali. Zbogom!

Več občanov.

— **Napadi raz leco.** Iz Podkraja se nam piše: Naš gosp. nunc si nas je prav pošteno privoščil na leci dne 19. t. m. Prvo je vzel v roke našega župana, češ, on je krv, da je bila občinska volitev v Podkraju razveljavljena. No, seveda, župan mora biti vsega krv, ker je nunčku trn v peti. Pa ne tisti trn, ki ga je nunček kuharici izdiral. Razveljavljenja pa je menda krv sam g. nunc, ker je ves volilni imenik popacal. Potem je udaril nunc tudi po deželnemu sodniji in porotnikih, češ, da krivično sodijo. Udaril je po deželnem poslance g. Božiču, zlasti pa po gosp. dr. Tavčarju. Ta mn je še najbolj slan. Obiral je vse, vse, povedal celo nekaj o koštrunovih jajcih, samo božje besede ni bilo slišati iz njegovih ust. Seve, da so ob takih propovedi šli nekateri ljudje iz cerkve, ker se jim je zdelo, da vse to ne spada na leco. Otroci so se pa režali in posmehovali. Vprašamo torej knezoškofa, ali je dovoljeno in potrebno, mladino tako pohujševati, kakor jo pohujšuje naš pastir z besedo in izgledom? Če je potrebno tako pohujševanje, ga sme škof premestiti, ker tu je ljudi že dovolj pohujšal, naj torej še kod drugod vganja tako pastirstvo. Mi smo že prav do grla siti tega razgrajala in hujščaka in bi se radi že oddahnili. Prosimo g. knezoškofa, da tega nunca premesti in ga nadomesti z dobrim dušnim pastirjem, katerega bomo vsi spoštovali. Če se to ne zgodi, ne vemo, kaj bo, ker tu je že vse napeto do skrajnosti.

— **Repertoire slovenskega gledališča.** Prihodnji predstavi bosta šele v soboto. Društvo je predstavo, ki bi se morala vršiti v petek, preložilo na naslednji dan. Ker je razsvetljevanje grobov v nedeljo popoldne, bo v soboto popoldne predstava žaloigre »Mlinar in njegova hči«, zvečer je opera predstava. V nedeljo popoldne ni predstave, zvečer pa repriza »Mlinar in njegova hči«.

— **Slovensko gledališče.** Včeraj je gostovala v Brieuxovi drami »Rdeči talar« gospa Boršnikova. Kot moderna igralka je predstavljala Yannetta predvsem s psihološke strani ter je nakupila v to svrhu celo vrsto najminuci-oznejših detajlov v svoji mimiki in svojih gestah, da je tako dovršeno izražala dolgo skalo izpreminjajočih se občutkov. Gospa Boršnikova je dokazala, da je proučila ulogo do najtanjših posameznosti ter jo igrala zategadelj z vsem igralskim rafinementom. Žal, da je bila glasovno nerazpoložena, ker je bila hripcava. Vzletej oviri je rešila svojo nalogo, zlasti v burnih dramatskih prizorih, prav dobro, ter žela mnogo odobravanja. Pohvaliti je nadalje g. Dobrovolsnega, ki je »rojen« Etchepare ter ga je igral dovršeno, s polnim razumom. Kakor lani, je bil tudi letos g. Dragutinović prav verjeten Mouzon. Pripomogel je s svojo temperamentalno igro bistveno k uspehu. Omeniti je pohvalno končno še gospo Dobrovolsno in — v epizodni ulogi — g. Bolesko. Ostali igralci — razen predstavljalcov Vagreta in maleonskega predsednika — in ostale igralke so odigrale svoje naloge docela zadovoljivo.

— **„Reichswehr“ o naši umetnosti.** Gosp. Josip Regalič je priobčil v dunajskem dnevniku »Reichswehr« lep feljton o slovenski umetnosti in II. slovenski umetniški razstavi. Feljtonist hvali zlasti dela R. Jakopiča, potem M. Jame, Iv. Groharja, M. Strnena, Žmitka, Gvajza in kiparja Bernekerja.

— **Trgovina in obrt.** V Ljubljani se je ustanovila komanditna družba Petrič & Co, ki je napravila tovarno za papirnate vreče s patentovano strojno opremo lastne iznajdbe. Podjetju sta kot

komanditista pristopila tudi gg. Anton Dečman in bankir Emerih C. Mayer. Gosp. Jos. Petrič bo vodil še nadalje svojo tovarno papirnih izdelkov in trgovino s papirjem na debelo.

— **Uradni sedež** okrajnega šolskega nadzornika, g. Lud. Stiasnega, je iz Litije prestavljen v Krško.

— **Ondříček v Novem mestu.**

Piše se nam iz Novega mesta: Dolenjska metropola neče zaostati za našim splošnim središčem, ter ne priepla samo panoram, temuč celo samostojno razstave slik, največ pa koncertov, glede katerih smo 20. t. m. s Fr. Ondříčkom prispeti na vrhunc. Pred malo leti bi si pač še ne mislili, da bode ta goslarški mojster kdaj igral pri nas. Sedaj smo ga res slišali in kakor je povzeti iz gorovic, ni izključeno, da pride še kdaj med nas; dopalo se mu je vse: kraj in občinstvo, samo prehitra vožnja dolenjske železnice ni ugajala. Ni treba popisovati igre njegove in njegovega druga, g. Jos. Famere, mladega, a vrednega spremjevalca na klavirju, saj se je pisalo o njiju veliki umetnosti in čitali smo nad vse laskave ocene po raznih časopisih, tudi po nemških najradikalnejših vrstah; pohvaliti nam je torej le naše občinstvo, ki je pokazalo z navdušenim dobrovranjem vseh točk, kako ve centiti prave in slovanske umetnike. Dolenjsko pevsko društvo in tukajšnja šola »Glasbeni Matice« sta poklonila mojstru lovrov venec, češka kolonija pa mu je dala jednak šopek; pri obeh sta bili krasni trobojnici. Dvorana je bila polna, dasi nismo videli več rodoljubov, zlasti iz okolice. Umetnika sta se po koncertu zabavala še par ur v domači družbi, v kateri, žal, nismo bili, ker smo prekasno izvedeli za ta sestanek, a slišali smo, da se je gosp. Ondříček vrlo zabaval s Slovenci slovensko, z gospodičino, ki baje slovenskega ni umela, pa v francoskem jeziku. Želimo, da nam marljivi prireditelji napravijo kdaj zopet jednak večer, medtem pa da se poskusijo tudi domače moči dolenjskega pevskega društva in druge. Kadar se to zgodi, Vam zopet sporočim; vem, da dopisa ne odklonite, vredno je, da kaj zveste o nas, saj smo si zaradi znamenite železniške zveze skoraj bolj oddaljeni kakor Dunaj in Trst.

— **Prošnja, oziroma vprašanje do sl. županstva in tržega predstojništva v Litiji!** Zadnji čas se po vrtovih in ob hišah krade, celo sredi trga, vsakovrstno sadje in sumljivo les premetava v poznih nočnih urah. Ali ima naš nočni čuvaj le nalogo, da vsak mesec katerikrat uro kliče, v svetilkah dà znamenje, da jih je prižgal in prav vestno po svojo plačo pride? Nima tudi naloge, da malo po trgu in okoli hiš pogleda, če je vse v redu? Naj se mu blagovoli bolj načančno označiti njegov delokrog!

Rado vede než.

— **Gg. trgovce in obrtnike v Ljubljani** in tudi na Kranjskem sploh, ki kakorkoli reflektujejo na Gorisko, Trst in Istro, opozarjam v njihovem interesu, da izhaja v Gorici danes že širokoznan Gabršček: »Ročni Kažipot po Goriskem, Trstu in Istri.« — To je knjiga, kakršne nima nobena druga slovenska pokrajina. Po okrajih in občinah so (poleg raznih statističnih podatkov) naštetvi vši javni uradi in funkcionarji (župani, podžupani, tajniki, duhovniki, učitelji, uradniki itd.), dalje vse gostilne, vši trgovci, obrtniki in rokodelci itd. Itd. »Kažipot« dobe kot novoletno darilo vši naročniki »Soče« brezplačno, enako ga dobé vši uradi in posamičniki, ki dajejo podatke. Knjiga je torej tako razširjena. Oglase sprejema najdalje do 10. decembra. Cena je prav nizka: 12 K za celo stran, 7 K za pol strani. — V interesu mnogih kranjskih trgovcev je, da so zastopani v tem ličnem »Kažipotu«. — Mi smo izpolnili do naših trgovcev in obrtnikov rodoljubno dolžnost s tem obvestilom.

— **Železnica Grobelno - Slatin-Rogatec.** Politično komisijonalni ogledi so završeni. Sedaj se lahko začne z delom. Postaje bodo: Sv. Vid pri Grobelnem, Šmarje pri Jelšah, Mestinja (pri »Cigajnarju«) s postajališčem Podplat za Kostrivnico, Slatina (na južnem koncu kopalnišča) in Rogatec. Zastopniki okrajnih zastopov Celje in Šmarje so stavili pogoje, da morajo biti vsi napisni dvojezični. V

imenu celjskega okrajnega zastopa je funkcioniral vitez Berk. Celjski trgovec Josip Matič ima na črti Grobelno do meje rogaškega kraja 74 rudosledeb ter zahteva zahteve primerno odškodnino. Ves ta kraj je zelo bogat izvanredno lepega premoga.

Poneverjenje na početi.

Počna odpravitev v Šmarju, Viljemina Ramrok, je obdelana, da je poneverila okrog 4000 K in je bila vsled tega suspendirana od službe.

Obrtno gibanje v Ljubljani.

Tekom meseca septembra pričeli so v Ljubljani na novo izvrševati obrt in sicer: Komanditna družba Petrič & Comp., Martinova cesta štev. 20, izdelovanje papirnih vrčic na tovarniški način; Fran Felicjan, sv. Petra nasip štev. 53, čevljarski obrt; tvrdka F. M. Netschek na Dunaju, Reseljeva cesta štev. 3 trgovino z moško in žensko obleko ter modnimi izdelki za gospode; Ivan Križnar, na Mivki štev. 12, kravski obrt; Uršula Uran, Tržaška cesta štev. 1, malo trgovino z mešanim blagom; Ivan Vizjak, Krakovski nasip štev. 22, lončarski obrt; Frančiška Grčar, sv. Jakoba nabrežje štev. 7, trgovina z odleko pohištvo v kovčki; družabna tvrdka Schmid & Jurjevec, Turjaški trg štev. 1, trgovino z mešanim blagom; Jera Fortuna, Vodovodna cesta štev. 26, gostilničarski in krčmarski obrt; Anton Grabljevic, Trubarjeve ulice št. 2, branjevski obrt; Marija Elsner, Lingarjeve ulice štev. 1, trgovina z mešanim blagom; Viktor Accetto, Privoz štev. 5, trgovina s pivom v zaprtih steklenicah; Ivana Kramarič, Poljanska cesta štev. 23, žensko krojaštvo; Amalija Žabnikar, Kolodvorska ulica št. 28, branjevski obrt; Ignacij Zupančič, Linhartove ulice štev. 8, prodaja premoga; Ivana Drume, Kolodvorske ulice štev. 41, trgovina z mešanim blagom; Jakob Zalaznik, Stari trg št. 21, točenje oslajenih žganih opojnih pijač in dessertnih vin; Julijana Stor, Prešernove ulice štev. 5, prodaja oboval; Marija Kapež, Dvorni trg štev. 1, prodajo jedil. — Odglasili oziroma faktično opustili pa so obrt: Filip Kassowitz, Reseljeva cesta štev. 3, trgovino z moško in žensko obleko; Oroslav Bernatovič, Reseljeva cesta štev. 3, trgovina s pericom, moškimi klobukami in zavratnicami; Jakob Selak, sv. Jakoba trg štev. 8, mesarski obrt in trgovina s prekajenim mesom; Anton Putrib, Dunajska cesta štev. 9, trgovina s bicikli; Josipina Avsec, Škofovska ulica štev. 2, žensko krojaštvo; Oton Schmidt, Krakovski nasip štev. 26, trgovina z mešanim blagom; Frančiška Germ, Pogačarjev trg, branjerija; Josip Maček, Gradišče štev. 7, prodaja premoga; Uršula Uran, Tržaška cesta štev. 1, prodaja lončene in kameninaste posode; Josip Brajer, sv. Jakoba trg, prodajo slaščice.

Nova lekarna v Ljubljani.

Ministrstvo namerava pomnožiti število lekarn. Pri tej pomnožitvi dobi Ljubljana še jedno lekarno, ki bude nastanjena v Šentpeterskem predmestju blizu Vodmatov.

Bronasto kolajno z diplomo je dobil na pekovski razstavi v Londonu tukajšnji pekovski mojster, gosp. Jos. Podržaj, ki je razstavil cesarskega orla iz testa.

V Ameriko se je odpeljalo danes ponoči z južnega kolodvora 218 oseb.

Nezgoda pri kranj. stavbni družbi. Kovačka pomočnika Fr. Dovžan in Alojzij Širca sta danes dopoludne v kovačnici kranjske stavbne družbe na Vrtači presekavala neko želeso. Dovžan je držal dleto, Širca pa je bil s kladivom po dletu. Naenkrat odleti od dleta koček želesa v Dovžanovo levo roko in mu prereže žilo. Ponesrečenca so z rešilnim vozom prepeljali v bolnico.

Aretovali so v Trstu strojvodjo Kralja iz Ljubljane zaradi izvršitve nekega nenevnega delikta.

Izpod policijskega nadzorstva pobegnil je nevarni tat Avgust Verhovec iz Žalne v litiskem okraju. Verhovec ima na desnem licu pod očesom brazgotino.

V Ljubljano je padla včeraj popoludne šestletna Marija Ložarjeva, hčerka delavke v papirnici v Vevčah in utonila. Popoludne sta jo pri Zalogu dva ribiča potegnila iz vode.

Na tla podrl je danes dopo ludne v Šolskem drevoredu Franc Marolt iz Besnice št. 23 osemdesetletno Ano Volkovo, stanujočo v Jožefinumu. Prepeljali so jo z rešilnim vozom domov.

Izgred na Starem trgu. Danes ponoči so na Starem trgu provzročili neki gospodje, med katerimi se je od-

likoval znani nemško-nacionalni uradnik tobačne tovarne, izgred. Gospodje so se med seboj sprli in stepli.

Izgubljene reči. Na poti od Narodne kavarne po Židovskih in Črevljarskih ulicah do Turjaškega trga je bila izgubljena denarnica, v kateri je bil zlat za 20 K in nekaj drobiža.

Koncert ljubljanske društvene godbe bo v četrtek dne 30. t. m. v hotelu »Lloyd« ob pol 8. uri zvečer. Vstopina 40 vin.

Najnovejše novice. Poskušen umor in samomor. V Langenwangu je 24letni žagar Schlagbauer napadel z nožem svojo 19letno priležnico Bauernhofer, ker se je hotela vrniti k svojim staršem. Ranil jo je smrtno, potem pa se ustrelil. — Drugo ekspedicijo v Brazilijo priredi prihodnje leto dunajska akademija znanosti. — Zaradi kolere v Aleksandriji je zelo trpela avstrijska izvozna trgovina. Sedaj epidemija pojava. — Ljudskošolski štrajk so uprizorili učenci v Augusti v Italiji ter hočajo na ta način prisiliti občino, da zida novo šolsko poslopje. — Velika defravdacija se je zgodila pri obrtni in ljudski banki v Ardu. Glavni ravatelj Böhm je zaigral 305 000 K bančnega denarja. — Rumunška šteje po najnovjem ljudskem štetju 6 030 000 prebivalcev. — Papežev zdravnik dr. Laconi je opasno obolel ter so ga morali operirati.

Milijonska defravdacija v Pragi. Akcija za rešitev svetovnega posojilnice je z zavoženo blagajno že vedno v slepih ulicah, odkoder ne more ne na prej, ne nazaj. Dosedanje reševanje je pokazalo absolutno nezmožnost dotičnih mož, ki so bili prisiljeni iskati sveta pri deželnini banki. To dejstvo je za inteligenco katoliškega duhovništva popolnoma uničujoče. Duhovniki, ko so spoznali vpliv denarja, si povod prizadevali, bodo že pošteno ali nepošteno, da dobe denarne zavode v svoje roke, a nimajo zato niti strokovnega znanja, niti potrebnih spretnosti, večkrat celo zanesljivosti ne. Zaupanje v duhovnike je čisto in po pravici omajano. — V dveh tednih so hoteli biti v vsem gotovi, urediti vse in danes že sta vijo za to rok do — 15 decembra. Zanašo se morda, da jim kaj prinese sv. Miklavž ali božični Jezušček, toda vsak ve, da bo to zmanj nastavil nogavico za darove. Sv. Miklavž bi najbolje storil, ako bi prinesel za klerikalce prav močno — šibo ter jim izprasil njih nededečne kožuhe.

Novo gledališče v Brnu. Češki liči so objavili pozive za nabiranje pisanek, s katerimi naj se v glavnem mestu Moravske, v Brnu, v treh letih sezida veliko narodno gledališče. Čehi imajo doslej le dvoje velikih gledališč: v Pragi in v Plzni. Kmalu pa dobé tudi še druga v Pragi in nato v Brnu, kjer je sedaj le skromno in priprosto gledališče.

Nikolo Tommaseo — Slovan.

Mesto Florencija je ravnokar slavilo stolnico rojstva slavnega pisatelja in politika italijanskega Tommasea ter je ob tej priliki brzojavila v Šibenik: »Pozdravljamo mesto, v kojem se je rodil veliki italijanski rodoljub. Mestni svet v Šibeniku pa je odgovoril: »Sprejemamo vaš pozdrav in vaše čestitke in to tem raje, ker je bil slavljenec Slovan in je slovanski čutil. Želel si je tudi, da enkrat izgine laški jezik v Dalmaciji. Tega se Florenčani niso na dejali!«

Tovarno plemičev je imel bivši kmetovalec Al. Müller, ki se je zval tudi »vitez Mildeburški«. Tožen je, da je raznimi osebam ponaredil plemenitinske listine ter jim za dober denar preskrbel iz arhivov stare naslove aristokratov. Teden se je vršila proti Müllerju, ki si je nadel naslov »genealogac«, sodna obravnavna. Tožba obsegata 421 pol ter navaja 23 družin, katerim je Müller ali v resnici preskrbel plemstvo ali pa jim ga s ponarejenimi dokumenti vsaj hotel in poskušal preskrbeli. Zlasti je ponarejal izpiske iz matrik takih župnikov, ki so se radi svoje starosti in naivnosti dali lahko osoperiti. Pomočnike je imel na Ogrskem. Zasluzil je mnogo in dobil honorarje v višini 40 000 K. Osebe, katerim je preskrbel plemstvo, so Müllerju zaupale in niso vedele, da listine ponareja. Prične niso bile klicane, ker raznih oseb sodišči ni hotelo blamirati. Müller je ponaredil pisma Marije Terezije, listine oblastev itd. Tovarnar Kasyk mu je plačal za tak dokument 4800 K. Posl. dr. O. Mettal je poskrbel plemstvo na Ogrskem za 40 000 kron. Veletrežec Porak mu je plačal 16 000 K, zato pa je Müller ponaredil 10 matrik. Tovarnar Rest je plačal 9000 K. Tudi bratoma Rozanek in Swerhowsky je pomagal Müller do plemstva, a dotične listine so se zdele še interesirancem sumljive. Trgovski svetnik Wochanka je dal Müllerju 1600 K na račun, a plemstva ni dobil.

Španska omika. Po poročilih španskih listov je bil v Sevilli aretiran vseučiliški tajnik Roderik Cortez, ker se mu je dokazalo, da je uganjal krovosramstvo s svojimi 4 hčerami in s sinom.

Nuna na vseučilišču. Na češki univerzi v Pragi je vpisana v filozofskem oddelku nuna učiteljica iz reda dominikanov, Tomazija Ruzl. Izpit ima tudi za poučevanje na meščanskih šolah, a sedaj se pripravlja za maturu na gimnaziji ter hodi obenem na vseučilišče k predavanju matematike in fizike.

Bestijalen oče. Iz Kolina javljajo: V Lüdenscheidu se je sprij te dni delavec s svojim 21letnim sinom; med preprirom je zagnal oče sinu gorečo svetilko v obraz, da je mladi mož tekom par ur vsled strašnih bolečin umrl. Mati in brat, ki sta priskočila nesrečniku na pomoč, se je tudi vnela obleka in sta oba težko ranjena; mati je celo oslepela.

Posledice celibata. V dunajski mestni šoli v Köhlergasse je bil do nedavnega šol. sluga Jurij Plattner. Imel je ženo in štiri otroke. Katehet v šoli, kooperator Fran Lorbeck pa je imel pri slugi hrano, poleg tega pa je zalezaval ženo Plattnerjevo. Nadlegoval jo je dolgo in v vsemi sredstvi. Dejal ji je, da greh iz ljubezni sploh ni greh in da se pri izpovedi bodi itači odveza za vse. Žena ga je odbijala in zavračala, končno pa je v boju s katehetom padla in začela razmerje z Lorbeckom. Spočetka sta bila previdna, a postal sta predzrna, in končno so izvedeli za škandale ne šolarji, nego tudi mož — sluga. Žena je dobila 5. otroka, kateremu je oče katehet. Sluga se je udal pijači, zanemaril službo ter svojo službo končno izgubil. Lotila se ga je fiksna ideja, da ga hoče katehet umoriti. Divjal in skrival se je ponorič in podnevi pa beznica ter končno zblaznil. Ker je postal nevaren svoji rodbini, so ga zaprli v blaznico. Nesrečnica Plattner pa je s svojimi otročči zašla v največje bedo. Iz usmiljenja so ji dovolili, da sme stanovati še nekaj mesecev v šoli, dva otroka so sprejeli v mestno sirotiščnico, tri najmanjše pa je moral obdržati ter živiti kakor beračica. Nekdaj je bila srečna, imela je dobrega moža in redne dohodke vsak mesec. Bila je skromna, a spoštovana žena, danes pa je zanicevana beračica, ki je grešila z duhovnikom in poginala mož v nezdravno blaznost. Poleg zakonskih otrok ima tudi Heleno, nezakonsko hčerko, živ dokaz svojega greha. Oče se za hčerko ni zmenil in še toliko manj ker je bil kazenskim potom prestavljen v Kirchschlag ob Aspanski železnici. Žena ga je prosila, naj ji pomaga vsaj za Heleno skrbeti, a oče — katehet — niti odgovoril ni. Zato je Don Juan v talarju tožila pred sodiščem. Šele sodišče je Lorbecka prisililo, da ji mora plačevati za Heleno 10 gld. na mesec. Tonzurirani poštenjak pa je postal svoji žrtvi ie 100 gld., odtlej pa trdrovatno molči. Žena ga bo pač tožila še drugič, a kaj ji pomaga dnševno je umorila moža, ugonobil svojo rodbinsko srečo ter se oblastila za vedno!

Pekovski pomočnik — profesor. 14. jun. 1900 je bil na dunajskem vseučilišču promoviran doktorjem modrosljiva bivši pekovski pomočnik, Konstantin Horna. Bil je očet 3 leta vajence in 4 leta pomočnik v pekovski umetnosti. Privatno je študiral ter napravil izkušnjo v vseh predmetih spodnje gimnazije. Učili so ga le prijetljiji. Potem je vstopil v 5. soli in napravil maturo z odliko. Potem je šel na vseučilišče v Pragi in na Dunaju. Bil je 31 let star, ko je postal suplent in je učil latinsčino, grščino in nemščino. Končno je napravil tudi doktorat.

Društva.

Veliki orfej, katerega priredi pevsko društvo »Slavec« v nedeljo dne 9. novembra v vseh prostorih »Narodnega doma«, bode imel naslednjih šest oddelkov: I. del dva promenadna koncerta, II. del pevski koncert, III. del damsko tekmovanje za dobitke, IV. del velika črnovojniška bitka, V. del zabavni večer, VI. del trije plesi. Iz navedenih oddelkov je torej razvidno, da je orfej zasnovan na tako obširni podlagi, tako da bodo imeli ljubitelji godbe, plesa in drugih zabav vsak svoj užitek, katerega bode še posebno povzdržnili način izvrševanja sporeda, ker se bode isti hkrati izvajali na raznih krajih. Izmed posameznih točk omenjam, da se bode pri tej priliki prvič uprizorila burka v jednem dejanju »Bucek v strahu«, spisal Rado Murnik. Torej nam bodo originalno dvojico tudi na odru mogoče spoznati.

Občni zbor krojaške zadruge se je vršil v »Mestnem domu« v nedeljo ob pol 10. uri dopoludne ob še zadostni udeležbi članov. Gosp. načelnik Jeločnik je pozdravil g. magistratnega svetnika Šešeka. Razprava o točkah dnevnega reda je bila jako živahna. Kot delegat je za zvezo kranjskih obrtnih zadrug so bili izvoljeni: Kraigher, Rojina, Šturm, Okorn, Jeločnik in Krejči. Kakor imajo danes črevljarji svojo surovinsko društvo, tako se dela tudi med krojači na ustanovitev takega društva. Vpisalo se je takoj 15 članov, ki so vplatali vstopnino po 2 kroni vsak. Naprosto se bode slavno vložiti in druge faktorje za denarno pomoč. Kakor črevljarji dobro delujejo s svojo surovinsko zadrugo, tako bodo tudi, ako so krojači požrtovalni, lahko izhajalo krojaško surovinsko društvo.

Na občnem zboru »Slovenskega brašnega društva« v Tr-

žicu v nedeljo, dne 26. t. m. je bil izvoljen sledenči odbor: Gg. Lenart Klofutar predsednikom; Rajko Pollak, podpredsednikom; Josip Chiauta, tajnikom; Matija Ažman, blagajnikom; Richard Mally, Fran Deu, Fran Borštnik, Fran Zorec odbornikom.

Brašno društvo »Edinstvo« v Središču priredi v šolskih prostorih dne 1. novembra t. l. predstavo igre »Mlinar in njegova hčica«. Koncem meseca novembra pa igro »Divji loveci«, F. S. Finžgarjev igrokaz s petjem v štirih dejanjih.

Društvo »Zvezda« na Dunaju priredi v nedeljo, dne 2. novembra t. l. v dvorani »Wiener Ressource«, Dunaj. I. Reichsratsstrasse 3, svoj zabavni večer s prijaznim sodelovanjem gospice Marie Lužarjeve na glasovirju, koncertne pevke gospice Ide Schöntagove, gospodov akademikov Avg. Leitgeba in I. Sajovica, pevškega zborna sl. akad. društva »Slovenije« pod vodstvom g. Več. Kalasca in društvenega pevškega zborna pod vodstvom g. pevovodje V. Kruščiča. Začetek ob 6. uri zvečer. Prijatelji društva dobro došli!

Podporno društvo za slovenske visokošole na Dunaju bode imelo svoj 14. občni zbor v petek, 14. novembra t. l. v dvorani »Slovenske Besede«, Dunaj, I. Braunerstrasse 7, I. nadstropje. Začetek ob 6. uri zvečer. Spored: Nagovor predsednika. Poročila: tajnikovo, blagajnikovo, preglednikov. Volitve. Slučajnosti.

Telefonska in brzjavna poročila.

Dunaj 29. oktobra. V današnji seji poslanske zbornice se menijo poslanci samo o zmagi klerikalcev pri nižjeavstrijskih volitvah. Nemški nacionalci so silno potrli, Luegerjanci pa triumfirajo. Zlasti nosijo danes Lichtenstein, Gessmann, Pattai in Schneider glave pokonci. Zbornica razpravlja o agrarnem štrajku v Galiciji. Brzčas razprava tudi danes ne bo končana. Čehi so podali nujni predlog začrtovan dogodkov v trgovski zbornici v Olomucu.

Dunaj 29. oktobra. Fremdenblatt razglasa oficilno, da vesti o demisiji ministra Piętaka ne odgovarjajo dejanjskemu stanju. V poljskem klubu je danes posl. Pastor vprašal, kaj je na tej stvari, a Jaworski ni dopustil, da bi se razpravljajo o tem, pojasnila pa tudi ni dal, nego rekel, da bo imel klub danes zvečer politično debato, potem se tudi ta stvar pojasi.

Dunaj 29.

Borzna poročila.
Žitne cene v Budimpešti
dn 29. oktobra 1902.

Termin.

Pšenica za april 1903	50	738
Rž oktober	50	648
Koruza maj 1903	50	572
Oves oktober	50	626

Efektiv.

Nekoliko vinarjev više.

Darija.

Upravnemu našega lista je poslala:
Za družbo sv. Cirila in Metoda. Gospa
Marija Werli v Cerknici 17 K, darovanih od družbe
„preferanca“ v „Kažotu“.

Slovenci in Slovenke! Ne zábite
družbe sv. Cirila in Metoda!

Narodovo zdravilo. Tako se sme imenovati
bolesti utesujoče, mišice in živce krepčujoče, kot
mazijo dobro znano „Mollovo francoško žganje
in sol“, katero se splošno in uspešno porablja pri
trganju po udih in pri drugih nasledkih prehla-
jenja. Cena steklenici K 1-90. Po poštrem povzetji
razpoložila to mazijo vsak dan lekarjan A. MOLL,
c. in kr. dvorni zalagatelj na DUNAJI, Tuchlauben
9. V zalogah po deželi je izrecno zahtevati MOLL-ov
preparat, zaznamovan z varstveno znamko in pod
pisom. 2 (12-15)

Gospodu Juliju Schaumann-u
lekarnarju v Stockerau-u.

Prosim, da mi blagovolite poslati še dve
škatljici želodčne soli, kakoršno sem že imel in
s katere uspehom sem prav zadovoljen.

S spoštovanjem

Jožef Pavlovic.

Sanskimost (Bosna), 16. septembra 1899.
Dobiva se pri izdelovalcu, Juliju
Schaumannu, deželkem staveškemu
lekarnarju v Stockerau-u in v vseh tu-in
inozemskih lekarnah. Cena škatljice K 150, manj
kot 2 škatljice se ne pošiljati. (2755-10)

Proti zobobolu in gnilobi zob

Izborno deluje dobro znana
antiseptična

Melonside ustva in zobra voda

katera utrdi dlesno in odstranjuje ne-
prijetno sapo iz ust.

1 steklenica z navodom 1 K.

Razpoložila se vsak dan z obratno pošto ne manj
kot 2 steklenici.

Edina zaloge.

Zaloge vseh preizkušenih zdravil,
medec. mil, medicinalnih vin, špecijalitet,
najfinjejsih parfumov, kirurgičnih obvez, svežih mineralnih
vod i. t. d. (519-35)

Deželna lekarna Milana Leusteka-a

v Ljubljani, Resiljeva cesta št. 1

poleg novozgrajenega Fran Jožetovega jubil. mostu.

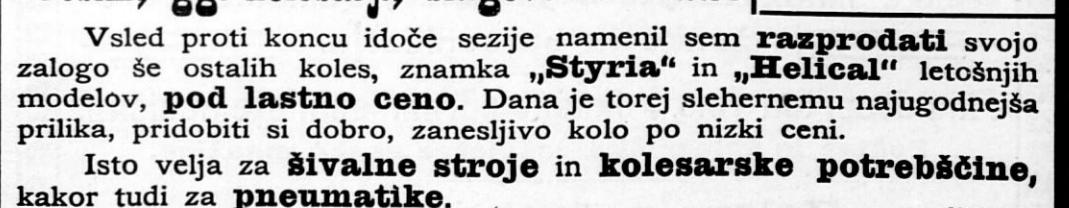
Meteorologično poročilo.

Vrhina nad morjem 806-2 m. Srednji snežni tlak 786-0 mm.

Okt.	Stanje baro- metra v mm.	Tempera- tura v °C	Vetrovi	Nebo	Pedavina 1/4 ura
28. 8. zvečer	736 5	64	sl. sever	oblačno	
29. 7. zjutraj	736 8	65	brezvetr.	oblačno	97 mm
• 2. popol.	736 5	101	sr. svzvod	oblačno	

Srednja včerajšnja temperatura 64°, nor-
male: 80°.

(1)

Izurjen stenograf

več slovenske in nemške stenografije,
želi takoj vstopiti v kako tukaj-
šnjo pisarno.

Ponudbe sprejema upravnštvo »Slov.
Naroda«. (2647-1)

Spreten

urarski pomočnik

ki je zmožen nemškega in slovenskega
jezika, se takoj sprejme.

Anton Kiffmann

(2644) Maribor, Gosposke ulice št. 5.

Zmešane lase

kupuje v vsaki množini in po naj-
višjih cenah

Jos. Errath (2549-6)
v Mokronogu na Dolenjskem.

Prodajalka

se sprejme v c. kr. glavni tobačni
zalogi v Ljubljani.

Pogoji: dobra računarka, lepa pisava
in znanje obeh deželnih jezikov.

Lastnoročno pisane ponudbe na:
A. Gruber-ja v Ljubljani. (2650-1)

Perje za postelje in poh

priporoča po najnižjih cenah

F. HITI (2389-3)

Pred škoftijo štev. 20.

Zunanja naročila se točno izvršujejo.

Poskusite J. Klauer-jev, Triglav'

naravni rastlinski likér!

Ogreva in oživilja želodec in teló.
Probuja tek in prebavo.
Daje dobro spanje. (415-212)

Edini založnik in imetnik:

Edmund Kavčić v Ljubljani.

Spreten, samski poslovodja

špecerijske stroke, nemškega in
slovenskega jezika v besedi in pisavi
zmožen, z dobrimi izpričevali, se isče
za filijalo v Škofiji Loki. Ponudbe
do 15. novembra 1902. Nastop meseca
marca 1903. (2639-2)

Franc Dolenz v Kranju.

Št. 9192.

Razpis.

Deželni odbor kranjski sprejel bo v službo

tri služabnike

v začasni lastnosti. Oziral pa se bo le na prisilce, kateri so samskega stanu in ki
so spretni v slovenskem in nemškem pisalu.

Mezda na dan je določena na 2 K.

Tozadevne prošnje, katerim se morajo priložiti krstni list in spričevala o dose-
danjem službovanju, predlože naj se do

dne 15. novembra t. l.

podpisemu deželnemu odboru.

Od deželnega odbora kranjskega v Ljubljani

dne 25. oktobra 1902.

(2645-1)

Istrijanska vina

pristna, lastnega pridelka, teran, muškatelec,
rdeče vino, refoško in bela vina

se dobivajo pri

Antoniju Ferlanu di Giorgio

Rovinj (Istra). (2648-1)

Vzorci in cene na zahtevanje.

R. Ditmar
c. in kr. dvor. zalagatelj.
Razsvetljevalni predmeti
za (2537-5)
električno luč (diamant-žarne
svetlike, plin (kurilna priprava za kuhanje)
petrolej (Ditmar-Jev Calorifères in
peči za kuhanje) spirit (Ditmar-Jev Ennos-polivec in
Ager-svetlike)

Olje (varnostne svetlike in svetlike za silo).
TOVARNA:
Dunaj, III., Erdbergstrasse 23.

Dobro izurjen
urarski pomočnik
se takoj sprejme pri
M. Čagran-u, uraru v Ljutomeru
(Spodnje Štajersko). (2646-1)

Klet za gostilničarje
v Spodnji Šiški št. 95 (2643-1)
se odda takoj v najem.

Par voznih konj
petletnih, 16 cm, rjavih, docela enakih
valahov, zdravih, se radi odpotovanja
prodaja za 450 gld. v Plevni, pošta
Žalec. (2578-3)

Razglas.

V četrtek, dne 30. oktobra t. l., popoludne ob 3. uri
se bodo prodajale na Jurčičevem trgu št. 3 v neko kura-
telno maso spadajoče premičnine na javni dražbi.

Dr. Fran Vok
(2649) c. kr. notar kot sodni komisar.

Razkosana srna

dobi se za ves čas sezije pri mesarju

Fran Lovše

Jurčičev trg.

Mesnice je odprta vsak dan tudi popoludne od 5. do
6. ure. (2624-2)

(2645-1)

Mejnarodna panorama.

Ljubljana, Pogačarjev trg.
Fotoplastična umetniška razstava.
Odlikovana na vseh svetovnih razstavah.
Samo do soboto, 1. novembra,
je razstavljen:

Zanimivo četrto potovanje po Turingiji.

Novo, senzačno in amisanino so
amerikanski

Mutoskopi.

5 novo došlih zabavnih slik.
Za ogledanje 5 slik se plača 50 vin,
Otvorjeno vsak dan, tudi ob nedeljah
in praznikih, od 9. ure zjutraj do
9. ure zvečer. (2640)

Kavarna „Austria“

„priporoča se
sl. občinstvu v
mnogobrojen poset.“

Dva nova biljarda najnovejšega
sistema z amerikanskimi
„brunšvik“-mantinelli. *

Z odličnim spoštovanjem

(2617-2)

Fran Krvarič
kavarnar.

Učenec

se vsprejme takoj v špecerijsko trgovino.
Vpraša naj se v upravnistvu »Slovenskega Naroda«. (2589-3)